

COMUNICAT CGT ENSENYAMENT BCN

SECTOR SOCIAL

DGAIA: L'ENTITAT PÚBLICA QUE VULNERA REITERADAMENT ELS DRETS DE LA INFÀNCIA PROTEGIDA I DE LES PROFESSIONALS QUE TREBALLEM ALS CENTRES DE MENORS

La DGAIA, entitat pública màxima responsable de garantir la protecció de la infància en risc en aquest país, no atura l'onada privatitzadora per gestionar Centres Residencials de menors (ells en diuen “externalitzacions”) cap a empreses, falses Fundacions i Cooperatives del Tercer Sector, perquè en aquest país la infància protegida és un negoci i els seus drets són reiteradament vulnerats.

Un exemple clar és el Centre d'Acolliment de Girona del qual el Síndic ha fet més de 4 resolucions en els últims 4 anys per la vulneració de drets dels infants i per les condicions en les que viuen i han de treballar les professionals. La resposta de la DGAIA ha estat el silenci a les denúncies del Síndic (recordem que és obligatori donar-hi resposta), en les que corrobora que existeix maltractament institucional cap als infants i que hi ha una sobre-ocupació del Centre que ha passat de 30 places de gestió pública el 2017 a 100 places de gestió pública i concertada en l'actualitat. Evidentment les places concertades (dintre d'un edifici de titularitat pública que ha costat fins a l'autèntica barbaritat de 9 milions d'euros de diner públic per ser condicionat com a macro centre de menors que vulnera la llei pel gran nombre de places que té) han estat adjudicades a la Fundació Privada Resilis, empresa fundada i dirigida per l'antic director general de la DGAIA, Ricard Calvo, ex-regidor d'ERC a l'ajuntament de Girona. Unes places que es paguen al mòdic preu de 4.500€ per mes i per infant, sense cap tipus de fiscalització ni auditoria pública.

La DGAIA d'aquesta manera a canvi de vulnerar els drets dels infants, privatitza i mercantilitza aquestes places públiques residencials i crea un negoci menyspreable aprofitant-se del sector més feble de la nostra societat; la infància en risc social.

Fa un parell d'anys la Consellera amb el seu flamant nou director director de la DGAIA Ricard Calvo, (actualment investigat pel jutjat número 24 per possible corrupció en la seva gestió) anunciaven amb grans titulars a diferents mitjans de comunicació que els nous centres residencials de menors serien com els dels països nòrdics, amb 10-12 places i integrats al teixit social de barris i ciutats, oblidant que feia més de 7 anys que incomplien la llei d'infància que així ja ho contemplava. Aquestes propagandes van anar acompanyades de Comissions i Mocions aprovades al Parlament per dignificar la infància protegida, així com també per dignificar la feina de professionals i millorar unes condicions laborals sovint de gran precarietat en les treballadores del sector.

Tanmateix sembla que totes aquestes mocions i comissions han servit únicament per posar una altra cadira per una companya de partit d'ERC, la Sra Georgina Oliva, que ha passat de ser directora general de la DGAIA a ser Secretària d'infància. I és que en aquest país la DGAIA diu que no hi ha diners pels infants protegits, però sí per crear una nova Secretària al Departament i alhora per seguir privatitzant i

donant un negoci suculent a falses Fundacions que gestionen centres de menors que no paren de tenir beneficis econòmics a costa de diner públic i de vulnerar drets de les treballadores i de la infància que tenen a càrrec. És a dir fem més gros el “xiringuito” pels amics del partit, ja sigui dintre la DGAIA o a les empreses-fundacions “d’amiguetes” a les que donem el negoci, però pel que fa a les lleis nacionals, estatals i els diferents convenis internacionals de protecció a la infància, així com les recomanacions del Síndic, no en fem cas i queden en un no res perquè no s'augmenta el pressupost públic i seguim destinant menys de la meitat que destinen el països de la Unió Europea i seguim estant també per sota de la mitjana espanyola en despesa pública cap a la infància en risc en els nostres pressupostos públics.

El dia a dia dels infants acollits al centre de Girona, tal i com ho torna a denunciar el Síndic en la darrera resolució de juliol és aterrador: amb una salvatge sobre-ocupació que converteix l'edifici en un magatzem d'infants on l'atenció que poden donar les professionals és la mateixa que es donava quan era un “hospici franquista”. Però sembla que aquest hospici ja li esta bé també a l'alcaldeessa Madrenas que tampoc fa res per solucionar la mala gestió dels seus companys al govern de la Generalitat, malgrat les mocions que també ha fet no només el Parlament sinó també l'Ajuntament de Girona. Potser perquè el fet de que els nens pobres i migrants es trobin ben lluny del centre de la ciutat, en un turó ben amuntegats sense que es facin veure gaire per la bonica ciutat de Girona, ja li va bé, tot i que el ple de l'ajuntament al maig de 2017 es va comprometre a buscar espais amb la DGAIA per a fer centres petits dins del casc urbà, tal i com diu la llei nacional, estatal i internacional de protecció a la infància.

A tot això, cal sumar-hi ara la manca de qualitat professional cap a l'atenció als infants del Centre d'Acolliment de Girona, on la DGAIA està començant a contractar monitores de lleure, auxiliars d'educadores, i tot tipus de professionals que no estan qualificats per atendre aquests infants tal i com ho estableix la cartera de Serveis Socials. Algú s'imagina anar a un Hospital i que ens operi un auxiliar d'infermeria en comptes d'un cirurgià?

Fins quan tanta ignomínia i tanta deixadesa cap a la nostra infància?

Sector Social de la CGT Ensenyament